

Od lewej stoją: o. Krzysztof Kotnis (przeor Jasnej Góry), Prymas Stefan Wyszyński, o. Eustachy Rakoczy. Po prawej salutują generałowie: Mieczysław Boruta-Spiechowicz i Roman Abraham

O. dr Eustachy Rakoczy **(ur. w 1943)**

W 1972 roku Prymas (bez oficjalnego dekretu) wyznaczył młodego paulina o. Eustachego Rakoczego na kapelana Starej Wiary.

O. Rakoczy miał wtedy 29 lat, od 10 lat był w zakonie Paulinów i właśnie otrzymał święcenia kapłańskie po ukończeniu Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie.

Na Jasnej Górze o. Rakoczy zajął miejsce o. Jaskółowskiego, który do tej pory pełnił funkcję kapelana grup kombatanckich.

Pierwszą imprezą organizowaną na Jasnej Górze przez młodego księdza była majowa pielgrzymka w rocznicę bitwy pod Monte Cassino. Jak się zdaje o. Rakoczy znalazł szybko wspólny język z krakowskim dominikaninem o. Adamem Studzińskim (uczestnikiem tej bitwy), który już w 1956 roku zorganizował pielgrzymkę kombatanatów na Jasną Górę i który co najmniej od 1972 roku regularnie współorganizował pielgrzymki do Częstochowy 18 maja - w rocznicę bitwy.

Na Jasnej Górze organizowana była corocznie także druga pielgrzymka kombatanatów - we wrześniu. Jej organizatorami było duchowieństwo warszawskie. Między tym duchowieństwem a o. Rakoczem istniało pewne napięcie (tak, jak istniało napięcie wewnątrz środowiska kombatanckiego między dominującą grupą, której przewodzili Generałowie oraz Pluta-Czachowski a piłsudczykami związanymi w przeszłości ze Śmigłym-Rydzem (Franciszek Niepokólczycki i Jan Zientarski). Jako główny argument przeciwko o. Rakoczemu podnoszono jego młody wiek i wynikający z tego fakt braku przeszłości kombatanckiej w czasie II wojny światowej.

O. Rakoczy był organizatorem wielu ważnych wydarzeń religijno-patriotycznych w Częstochowie, które miały doniosłe znaczenie polityczne. Do najważniejszych należy zaliczyć:

- poświęcenie tablicy Orląt Lwowskich w Kaplicy Cudownego Obrazu 26 sierpnia 1975 roku,
- ofiarowanie Matce Bożej jako wotów orderów Virtuti Militari przez generałów Wojska Polskiego 3 maja 1976 roku,
- ofiarowanie przez kombatanatów Matce Boskiej Płaszcz Hetmańskiego ozdobionego odznaczeniami i odznakami ofiarowanymi indywidualnie przez kombatanatów 22 maja 1977 roku (była to inicjatywa o. Rakoczego).

Pozycja młodego kapłana wzrosła bardzo w samym zakonie. W latach 1977-1978 o. Rakoczy był sekretarzem generalnym nowego generała zakonu Paulinów o. Grzegorza Kotnisa. Niestety o. Kotnis skonfliktował się z Prymasem. Konflikt ten uderzył rykoszetem w o. Rakoczego. Gdy papieżem został wybrany kardynał Wojtyła (16 października 1978 roku) doszło do przesilenia (zakon podlega bezpośrednio papieżowi): Jasną Górę opuścił zarówno o. Kotnis, jak i o. Rakoczy. Ten ostatni trafił do Leśnej Podlaskiej, gdzie w tamtejszym klasztorze o.o. Paulinów pełnił funkcje duszpasterza i katechety. W nowym miejscu zdobył sobie uznanie i szacunek, sprawując w latach 1990-1996 funkcje przeora tamtejszego klasztoru i proboszcza parafii.

Obecnie o. Eustachy Rakoczy mieszka i pracuje na Jasnej Górze.